

Súd: Správny súd v Banskej Bystrici
Spisová značka: 20Sas/11/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0823106472
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Linda Kovandová, LL.M.
ECLI: ECLI:SK:SpSBB:2025:0823106472.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Banskej Bystrici, v konaní pred sudkyňou JUDr. Ing. Lindou Kovandovou, LL.M., v právnej veci žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. C. XXX/XX, XXX XX D., proti žalovanému: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, odbor peňažných príspevkov na kompenzáciu ŤZP a posudkových činností Bratislava, so sídlom Špitálska č. 8, 812 67 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. UPS/US1/SSVOPPKPC2/SOC/2023/9492/MM zo dňa 03.10.2023, takto

rozhodol:

I. Rozhodnutie Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny, odbor peňažných príspevkov na kompenzáciu ŤZP a posudkových činností Bratislava č. UPS/US1/SSVOPPKPC2/SOC/2023/9492/MM zo dňa 03.10.2023 z r u š j e a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni náhradu dôvodne vynaložených trov konania v úplnom rozsahu (100 %), v lehote 20 dní od nadobudnutia právoplatnosti uznesenia o výške trov konania, ktoré bude vydané po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Administratívne konanie

1. Rozhodnutím Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske, odbor sociálnych vecí a rodiny, č. PE1/OPPnKŤZP/PČ/SOC/2023/28809-13 zo dňa 21.04.2023 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“) prvostupňový správny orgán podľa § 40 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z. z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v z.n.p. nevyhovel žiadosti, ktorú podala dňa 03.10.2022 žalobkyňa a nepriznal jej peňažný príspevok na opatrovanie fyzickej osoby, ktorou je maloletá E. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. C. XXX/XX, XXX XX D..

2. V odôvodnení uviedol, že dňa 03.10.2022 podala žalobkyňa na príslušný úrad žiadosť o poskytnutie peňažného príspevku na opatrovanie svojej dcéry. Rozhodnutím č. PE1/OPPnKŤZP/PČ/SOC/2022/35038-4 zo dňa 08.12.2022 úrad jej žiadosti nevyhovel a peňažný príspevok jej nepriznal. Na odvolanie žalobkyne žalovaný svojím rozhodnutím č. UPS/US1/SSVOPPKPC2/SOC/2023/4584/MM zo dňa 23.02.2023 rozhodnutie úradu zrušil a vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie.

3. Ďalej prvostupňový správny orgán uviedol, že v novom konaní bol vyhotovený komplexný posudok zo dňa 19.04.2023, v zmysle ktorého maloletá F. E. je fyzickou osobou s ťažkým zdravotným postihnutím s mierou funkčnej poruchy 50 %. V oblasti sebaobsluhy maloletá v dôsledku svojho zdravotného postihnutia vyžaduje zvýšený dohľad a pomoc pri dodržiavaní liečebného režimu, pričom táto pomoc je zabezpečená v rámci rodičovskej starostlivosti. Prvostupňový orgán uviedol, že žalobkyňa ako dôvod podanej žiadosti a odvolania proti pôvodne zrušenému rozhodnutiu úradu uviedla, že maloletá si nedokáže ešte samostatne ustrážiť režim diabetika pri vyučovacom procese a pri voľnočasových

aktivitách, v dôsledku čoho jej hrozí potenciálne riziko vyplývajúce z hypoglykémie. Pre žalobkyňu je tak problém zamestnať sa na plný úväzok, pretože na obed musí dcére zabezpečiť diabetické jedlo a podať lieky. Podľa posledného diabetologického nálezu je klinický stav maloletej bez popisovaných výraznejších výkyvov glykémie a komplikácií. Rodičia maloletej následne doložili nové diabetologické vyšetrenie spolu s vyjadrením príslušnej školy, tieto boli zahrnuté do lekárskeho posudku vypracovaného dňa 28.03.2023, podľa neho nedošlo k žiadnej zmene v porovnaní s predchádzajúcim lekárskeým posudkom. Posudkový lekár v ňom tiež argumentuje, že dieťa má na základe vyjadrenia triednej učiteľky k dispozícii špeciálnu mobilnú aplikáciu, ktorá upozorňuje na prípadné výkyvy glykémie maloletej F. aj počas vyučovacieho procesu, vďaka čomu môže jej zdravotný stav operatívne korigovať triedny učiteľ alebo školský asistent. Podľa posledného lekárskeho posudku možno skonštatovať, že ide o opakovane posudzovanú maloletú klientku s diagnostikovanou cukrovkou I. typu závislou od inzulínu, okrem toho je v liečbe oftalmológa pre príznaky glaukómu so zachovaním zrakových funkcií a podávaním očných kvapiek. Podľa posudkového lekára uvedené ochorenia sú kompenzované nastavenou liečbou. Posudzovaná osoba je samoobslužná bez popisovaných porúch orientácie a mobility. Maloletá si zatiaľ nevie samostatne aplikovať inzulín a potrebné lieky, pri iných úkonoch sebaobsluhy je však samostatná rovnako ako jej zdraví rovesníci. Stupeň odkázanosti maloletej bol stanovený na stupeň I s počtom bodov 110. Vo všetkých oblastiach maloletá dosiahla 10 bodov s výnimkou dodržiavania liečebného režimu, kde dosiahla 0 bodov. Vzhľadom na uvedené jej požadovaný peňažný príspevok na opatrovanie v komplexnom posudku nebol navrhnutý. Pomoc, ktorú maloletá potrebuje, je zabezpečovaná v rodinnom prostredí, čím sa primerane uplatňuje zákon o rodine (36/2005 Z. z.).

4. Proti prvostupňovému rozhodnutiu podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie, o ktorom rozhodlo Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, odbor peňažných príspevkov na kompenzáciu ŤZP a posudkových činností Bratislava, ako príslušný odvolací orgán, rozhodnutím č. UPS/US1/SSVOPKPC2/SOC/2023/9492/MM zo dňa 03.10.2023 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) tak, že odvolanie žalobkyne zamietlo a potvrdilo prvostupňové rozhodnutie.

5. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia žalovaný v úvode poukázal na to, že o žiadosti žalobkyne už bolo raz rozhodované a to rozhodnutím Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Partizánske zo dňa 08.12.2022, ktoré však bolo rozhodnutím žalovaného zrušené a vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie z dôvodu zistenia nedostatkov v konaní prvostupňového správneho orgánu. Následne prvostupňový orgán opätovne posúdil sociálne dôsledky zdravotného postihnutia maloletej a dňa 19.04.2023 vydal komplexný posudok, podľa ktorého maloletá je fyzickou osobou s ťažkým zdravotným postihnutím s mierou funkčnej poruchy 50 %, stupeň odkázanosti bol určený na I. a keďže maloletá nedosiahla stupeň odkázanosti V. alebo VI. peňažný príspevok na opatrovanie nebol navrhovaný.

6. Ďalej odvolací orgán konštatoval, že na základe podaného odvolania bola opätovne preskúmaná spisová dokumentácia a bola posúdená odkázanosť maloletej. Posudkový lekár ústredia vydal dňa 30.08.2023 lekárske posudok, v ktorom určil mieru funkčnej poruchy 60 % podľa prílohy č. 3 zákona o peňažných príspevkoch, časť III., bod 8., písm. c) Endokrinné poruchy, poruchy výživy a premeny látok. Cukrovka. Ťažko kompenzovateľná inzulínom alebo cukrovka detského veku.

7. Dokazovanie bolo doplnené komplexným posudkom odvolacieho orgánu č. UPS/US1/SSVOPKPC1/SOC/2023/9500 zo dňa 28.09.2023. Posudkový lekár odvolacieho orgánu v rámci posudku okrem iného uviedol, že vyjadrenie školy nie je lekárskeým nálezom, vyjadrenie diabetológa zo 16.03.2023 nemá charakter vyšetrenia. Vyšetrenie zo dňa 04.08.2022 stav hodnotí priaznivo, bez významných subjektívnych ťažkostí, hypoglykémie občas, glykemicky je maloletá pomerne vyrovnaná. Objektívny nález konštatuje klinicky dobrý stav s normálnym interným nálezom. Maloletá nemá poruchu mobility, orientácie ani závažné zmyslové postihnutie, ani mentálne znevýhodnenie. Z aktuálneho vyšetrenia vyplýva dobrá kompenzácia diabetu pri nastavenej liečbe pri normálnom objektívnom náleze. Bola doporučená reedukácia dieťaťa, ktoré si ešte inzulín samo nepodáva. Počet bodov pri jednotlivých úkonoch sebaobsluhy podľa prílohy č. 3 zákona o sociálnych službách určil posudkový lekár nasledovne: stravovanie a pitný režim 10 bodov, vyprázdňovanie močového mechúra 10 bodov, vyprázdňovanie hrubého čreva 10 bodov, osobná hygiena 10 bodov, celkový kúpeľ 10 bodov, obliekanie, vyzliekanie 10 bodov, zmena polohy, sedenie a státie 10 bodov, pohyb po schodoch 10 bodov, pohyb po rovine 10 bodov, orientácia v prostredí 10 bodov, dodržiavanie liečebného režimu 0 bodov, potreba dohľadu 10 bodov. Po sčítaní dosiahnutých bodov (110) je stupeň odkázanosti maloletej na pomoc inej fyzickej osoby I., ktorý nepodmieňuje odkázanosť na opatrovanie. Žalovaný poukázal na to, že v zmysle právnej

úpravy maloletá, napriek jej ťažkému zdravotnému postihnutiu nie je odkázaná na opatrovanie, nakoľko nedosiahla V. alebo VI. stupeň odkázanosti. Z tohto dôvodu nebolo možné priznať žalobkyni príspevok na opatrovanie maloletej.

8. V závere odvolací orgány uviedol, že peňažný príspevok na opatrovanie je dávka fakultatívna, na jej priznanie neexistuje právny nárok a na poskytovanie musia byť splnené všetky zákonom stanovené podmienky. Uviedol tiež, že pri posudzovaní mal dostatok dôkazných prostriedkov o zdravotnom stave, ochoreniach poruchách posudzovanej, ktoré potvrdili, že úkony uvedené v prílohe č. 3 zákona o sociálnych službách dokáže prevažne samostatne vykonávať, jej zdravotné postihnutie si nevyžaduje celodenný dohľad inou osobou. Hodnotenie zdravotného stavu a sociálnych dôsledkov ťažkého zdravotného postihnutia maloletej vychádzalo podľa žalovaného z aktuálnych lekárskeho nálezov nachádzajúcich sa v predloženej spisovej dokumentácii. V prípade zmeny/zhoršenia zdravotného stavu môže byť podaná nová žiadosť o poskytnutie peňažného príspevku.

Správna žaloba, žalobné body

9. Včas podanou správnu žalobou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia v spojení s prvostupňovým rozhodnutím, obe rozhodnutia žiadala zrušiť a vrátiť vec orgánu verejnej správy nižšieho stupňa na ďalšie konanie.

10. V žalobe uviedla, že v roku 2017 bolo jej dcére F. E. diagnostikované ochorenie diabetes mellitus I. typu, odvtedy sa musela o ňu začať starať spôsobom, ktorý nemožno označiť za bežnú rodičovskú starostlivosť. Táto starostlivosť jej znemožňuje zamestnať sa a zabezpečiť si tak živobytie a plniť svoju vyživovaciu povinnosť voči dcére, aj ďalšej rodine. S poukazom na čl. 41 ods. 5 Ústavy SR má za to, že na pomoc od štátu má nárok vo forme príspevku na opatrovanie a rovnaké právo má aj jej dcéra podľa čl. 23 ods. 2 Dohovoru o právach dieťaťa a čl. 28 Dohovoru o právach osôb so zdravotným postihnutím. Jej žiadosť jej však bola zamietnutá a to výlučne na základe záverov posudkových lekárov uvedených v lekárskom posudku, ktorý trpí vadou nezákonnosti rovnako ako celý namietaný postup dotknutých orgánov. Je toho názoru, že príspevok na opatrovanie jej bol zamietnutý nie preto, že by to neumožňoval zákon č. 447/2008 Z. z., ale preto, že správne orgány pristúpili k výkladu ustanovení tohto zákona a aplikácii na prípad jej dcéry spôsobom, ktorý odporuje Ústave SR a spomínaným Dohovorom. Poukázala na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 10Sžsk/42/2017 z 24.10.2018, podľa ktorého vnútroštátny súd môže prostredníctvom eurokonformnej interpretácie vyplniť medzery vnútroštátneho právneho predpisu.

11. Žalobkyňa namietala, že posudkoví lekári sú zamestnancami úradu práce alebo ústredia práce a pri posudkovej činnosti sa riadia nielen zákonom, ale najmä neverejnými metodickými pokynmi, ktoré určujú, čo sa v tom ktorom čase považuje za odkázanosť v skúmaných oblastiach vrátane odkázanosti na pomoc inej fyzickej osoby a čo nie. V zmysle lekárskeho posudku sa javí, akoby celá starostlivosť o sedemročné dieťa s diabetes mellitus I. typu spočívala v jednoduchom dodržiavaní liečebného režimu v podobe, že prístroj dcére inzulín podá a ona ako matka to skontroluje cez telefón. Uvedené však nie je pravdou a nezodpovedá skutočným sociálnym dôsledkom, ktoré jej dcére v dôsledku ochorenia vznikajú. Takýto postoj posudkových lekárov nezodpovedá ani skutočnosti, že ťažké zdravotné postihnutie dcéry je definované ako cukrovka detského veku, ktorá je v zákone daná na roveň cukrovke ťažko kompenzovateľnej inzulínom, na čo sa snažila poukázať aj vyjadrením ošetrojúceho diabetológa dcéry zo dňa 16.03.2023. Podľa názoru žalobkyne, nakoľko komplexné posúdenie odkázanosti sa skladá nielen z lekárskeho posudku, ale aj zo sociálneho posudku, malo byť správny orgánmi zohľadnené aj vyjadrenie diabetológa a vyjadrenie zo školy zo dňa 16.03.2023.

12. Žalobkyňa tiež poukázala na závažnosť ochorenia diabetes mellitus I. typu a namietala, že správne orgány nevzali do úvahy vek maloletej (7 rokov), čo je na spodnej hranici veku, kedy je možné požiadať o peňažný príspevok na opatrovanie, nezohľadnili jej rozumovú vyspelosť a skutočnosť, že maloletá nevie dostatočne rozpoznať dôsledky svojho ochorenia, nevie správne zanalyzovať nameranú hodnotu glykémie, k nej aplikovať správne množstvo inzulínu a následne si ho sama podať. Pokiaľ by sa žalobkyňa zamestnala a nebola by k dispozícii dcére aj keď je v škole a prišlo by k situácii, že by bola sama bez pomoci v stave hyperglykémie, mohlo by to viesť k fatálnym následkom, preto je v záujme jej dcéry, aby jej bol peňažný príspevok na opatrovanie poskytnutý. Poukázala pritom aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 10Sžsk/42/2017 zo dňa 24.10.2018.

13. Žalobkyňa poukazovala na to, ako si jej dcéra vyžaduje neustály dohľad z jej strany, kontrolu nielen dodržiavania liečebného režimu, ale aj diétného režimu, všetkých vykonávaných aktivít a celkový dohľad nad každou činnosťou dieťaťa, poukazovala na to, že reakcie detského organizmu sa rýchlo menia, preto je aj v detskom veku ťažké ochorenie diabetes mellitus uspokojivo kompenzovať inzulínom, pričom každá dekompenzácia v závislosti od dĺžky a závažnosti poškodzuje organizmus, môže mať za následok kómu, prípadne aj smrť dieťaťa. U maloletej je nevyhnutný trvalý celodenný dohľad, ktorý nie je zameraný na plnenie bežnej rodičovskej starostlivosti, ide o špecifický dohľad zameraný výlučne na prejavy a riziká spojené s nefunkčnosťou pre život nevyhnutnej endokrinné žľazy – pankreasu, pričom v prípade maloletej sa k tomuto pridružila ešte aj narušená funkčnosť ďalšej pre život nevyhnutnej súčasti endokrinného systému a to štítnej žľazy. Tieto činnosti a dohľad musí vykonávať žalobkyňa, ktorá na to bola zaškolená, nevie ho vykonať akákoľvek dospelá osoba. Žalobkyňa zdôraznila aj to, že pri každom glykemickom výkyve v závislosti od závažnosti zároveň dochádza k narušeniu funkcií organizmu, ktoré sa prejavujú únavou organizmu, nesústredenosťou a malátnosťou a v každom takomto stave maloletá vyžaduje pomoc aj pri ostatných štandardných úkonoch sebaobsluhy, ktoré za normálneho stavu ona a jej rovesníci bežne zvládajú. Podľa žalobkyne pri posudzovaní stupňa odkázanosti mal byť aplikovaný § 49 ods. 12 zákona o sociálnych službách a maloletej mal byť určený dohľad podľa prílohy č. 3 písm. A, bod 12. k zákonu č. 448/2008 Z. z..

14. Žalobkyňa poukázala aj na to, že podľa zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení si ochorenie diabetes mellitus vyžaduje denný dozor a osobitnú starostlivosť až do 15. roku veku dieťaťa.

15. Podľa žalobkyne správne orgány nedodrжали zásady správneho konania, neposúdili riadne skutočný stav veci a skutočný rozsah potrebnej starostlivosti, ani potrebu permanentného dohľadu zo strany žalobkyne vo vzťahu k dcére, keďže špecifikom diagnózy diabetes mellitus je práve strata sebakontroly a dcéra necíti stavy hyperglykémie alebo hypoglykémie, preto si vyžaduje neustály dohľad a to nielen pri dodržiavaní liečebného režimu. Rozhodnutia správnych orgánov podľa názoru žalobkyne vychádzajú z nesprávneho skutkového a právneho posúdenia veci a sú založené na takom výklade a aplikácii ustanovení zákona o kompenzáciách, ktoré je v rozpore s Ústavou SR, Dohovorom o právach dieťaťa, Dohovorom o právach osôb so zdravotným postihnutím a zásadami správneho poriadku.

Vyjadrenie žalovaného k žalobe

16. Žalovaný k správnej žalobe zaslal správne mu súdu niekoľko podaní.

17. Vo svojom vyjadrení č. 2024/12647/57163/OP zo dňa 19.03.2023, podpísaným riaditeľom odboru právnych služieb žalovaného žiadal, aby správny súd v zmysle § 190 Správneho súdneho poriadku žalobu žalobkyne ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol. V prípade, ak by žalovanému vznikla povinnosť zaplatiť trovy konania, žiadal o lehotu na úhradu trov konania 30 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia.

18. Vo vyjadrení žalovaný sumarizoval, že posudkový lekár skonštatoval, že aj napriek ťažkému zdravotnému postihnutiu maloletej F. E., táto nie je v zmysle § 14 ods. 4 zákona č. 447/2008 Z. z. odkázaná na opatrovanie, nakoľko nedosiahla stupeň odkázanosti V. alebo VI., úplná odkázanosť na pomoc inej fyzickej osoby nebola pri zákonom stanovených posudzovaných činnostiach objektivizovaná lekárskymi nálezmi, maloletá nespĺňala zákonné kritériá odkázanosti na opatrovanie, peňažný príspevok na opatrovanie nebol navrhnutý, hodnotenie zdravotného stavu maloletej a sociálnych dôsledkov jej ťažkého zdravotného postihnutia vychádzalo z aktuálnych lekárskeho nálezov nachádzajúcich sa v spisovej dokumentácii. K námietke týkajúcej sa zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení uviedol, že ide o osobitný systém posudzovania zdravotného stavu. K rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 10Sžsk/42/2017 z 24.10.2018 uviedol, že išlo o skutkovo odlišný prípad, nakoľko tam malo dieťa bod 12. potreba dohľadu ohodnotený 0 bodov a stupeň odkázanosti III., v tu prejednávanej veci má maloletá v bode 12. potreba dohľadu posudkovým lekárom ohodnotený 10 bodmi a stupeň odkázanosti I. Ochorenie diabetes mellitus nie je v zmysle platnej legislatívy zaradené do ochorení vyžadujúcich si dohľad, pri ktorom by bolo možné použiť postup v zmysle § 49 ods. 12 zákona o peňažných príspevkoch. Dohovor o právach dieťaťa bol implementovaný do zákona o peňažných príspevkoch.

19. Žalovaný dal správne súdu do pozornosti rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Ssk/82/2021 z 30.03.2022 a to konkrétne body 34 a nasl.

20. Žalovaný poukázal na to, že lekárska posudková činnosť zahŕňajúca aj posudzovanie odkázanosti fyzickej osoby na pomoc inej osoby patrí do kompetencie posudkových lekárov, ktorí sú na to odborne spôsobilí, posudkoví lekári majú postavenie znalcov, nakoľko zložitosť agendy vykonávanej v rámci lekárskej posudkovej činnosti si vyžaduje dlhoročnú prax a skúsenosti v posudkovom lekárstve. Poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, podľa ktorých správne orgány ani správne súdy nemôžu ich posudky označiť za nesprávne a nahradiť ich vlastným posúdením skutočností z odbornej stránky, môžu hodnotiť lekársky posudok len z hľadiska, či je úplný (napr. mu nechýba posudkový záver či rozhodné skutkové zistenia), či je logický a presvedčivý (úvahy lekára zodpovedajú zásadám logiky a skutkovým záverom, teda skutkové zistenia korelujú s výsledkom posúdenia), ďalej súd skúma, či dokazovanie v rámci správneho konania bolo vykonané v dostatočnom rozsahu. Žalovaný má za to, že lekársky posudok v prejednávanej veci uvedené požiadavky spĺňa.

21. Žalovaný je toho názoru, že pri vydávaní napadnutého rozhodnutia vychádzal zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci a z platnej právnej úpravy, zistil všetky skutočnosti dôležité pre rozhodnutie a doplnil podklad pre rozhodovanie do tej miery, aby bol spoľahlivým základom pre rozhodovanie. Podľa jeho názoru v napadnutom rozhodnutí dostatočne odôvodnil, prečo žalobkyni nebol priznaný peňažný príspevok na opatrovanie a dostatočne sa vyjadril ku všetkým jej odvolacím námietkam, postupoval v intenciách všeobecne záväzných právnych predpisov a má za to, že dôvody uvádzané žalobkyňou v podanej správnej žalobe nemajú vplyv na zrušenie napadnutého rozhodnutia.

22. Prílohou vyjadrenia k správnej žalobe žalovaného bolo aj podanie spísané prvostupňovým správnym orgánom zo dňa 11.03.2023, označené ako zaslanie spisovej dokumentácie, v ktorom sa však prvostupňový správny orgán aj vyjadril k veci a to tak, že stručne zhrnul chronológiu priebehu konania, keď uviedol, že dňa 03.10.2022 podala žalobkyňa na príslušný úrad žiadosť na opatrovanie svojej maloletej dcéry. Dňa 08.12.2022 bolo vydané rozhodnutie č. PE1/OPPNKŤZP/PČ/SOC/2022/35038-4 o nepriznaní peňažného príspevku na opatrovanie, proti ktorému podala žalobkyňa odvolanie. Žalovaný uvedené rozhodnutie zrušil a vrátil vec na nové prejednanie a rozhodnutie. Na základe komplexného posudku bolo vydané nové rozhodnutie (prvostupňové rozhodnutie) č. PE1/OPPNKŤZP/PČ/SOC/2023/28809-13 zo dňa 21.04.2023. Aj voči tomuto rozhodnutiu podala žalobkyňa odvolanie a o ňom bolo rozhodnuté žalobou napadnutým rozhodnutím zo dňa 03.10.2023 tak, že prvostupňové rozhodnutie bolo potvrdené.

23. Ďalším podaním doloženým žalovaným k správnej žalobe bolo vyjadrenie k žalobe č. UPS/US1/SSVROPPKPC2/SOC/2024/6050 zo dňa 12.03.2024, podpísané riaditeľkou odboru peňažných príspevkov na kompenzáciu ŤZP a posudkových činností, v ktorom bol popísaný priebeh administratívneho konania a stručný obsah vydaných rozhodnutí ako aj skopírované závery z lekárskeho posudku posudkového lekára ústredia vyhotoveného po podaní odvolania žalobkyňou. Ďalej bolo skonštatované, že poskytovanie peňažného príspevku na opatrovanie je podmienené splnením zákonných podmienok, maloletá však nedosiahla stupeň odkázanosti V. alebo VI., ale len stupeň I. s počtom bodov 110, preto napriek jej ťažkému zdravotnému postihnutiu nie je odkázaná na opatrovanie a z tohto dôvodu nebol žalobkyni peňažný príspevok priznaný. V ďalšom texte sa riaditeľka odboru vyjadruje k žalobe a k námietkam žalobkyne a to tak, že posudkový lekár prvostupňového i druhostupňového správneho orgánu pri hodnotení záverov zohľadnil všetky lekárske nálezy nachádzajúce sa v spisovej dokumentácii prvostupňového správneho orgánu, k odvolaniu ani počas odvolacieho konania neboli doložené žiadne lekárske správy. Posudkový lekár pri jeho hodnotení postupoval samostatne a nezávisle, on jediný má kompetenciu vyjadrovať sa k odkázanosti na opatrovanie v rámci svojej posudkovej činnosti v súlade s § 11 zákona o peňažných príspevkoch. Dňa 30.08.2023 sa na pracovisku žalovaného v záujme objektívnosti uskutočnilo stretnutie s maloletou, jej rodičmi, posudkovým lekárom a sociálnou pracovníčkou. Počas stretnutia boli rodičmi maloletej poskytnuté vyjadrenia, vypočuté ich názory a bolo prevzaté písomné doplnenie podania v podobe 14 strán, ktoré boli následne spracované v lekárskom posudku a premietnuté do komplexného posudku. Nie je teda pravdou, že by žalovaný odmietol nejaké dôkazy alebo dôvody vyjadrené účastníkmi konania. K námietke žalobkyne, že zdravotné postihnutie maloletej vyžaduje dohľad, poukázala na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Ssk/82/2021, podľa ktorého samotná odkázanosť v skupine činností (pod bodom 11) a potreba dohľadu pri týchto činnostiach nie je dôvodom na konštatovanie potreby

nepretržitého dohľadu pri väčšine činností (uvedených v bode 1.-10.). Potrebu nepretržitého dohľadu pri väčšine činností uvedených v bodoch 1 až 10 je možné konštatovať len na základe dôkazov medicínskeho charakteru. Lekársky nález, podľa ktorého si maloletá nevie sama podávať inzulín a nevie analyzovať namerané hodnoty glykémie ani aplikovať správne množstvo inzulínu, však sám o sebe na prijatie takého záveru nestačí.

24. Ďalším podaním k správnej žalobe predloženým žalovaným a označeným ako „vyjadrenie k žalobe“ bolo podanie č. 2024/12647/57163/OP zo dňa 19.03.2024, spísané pod hlavičkou žalovaného, ale podpísané riaditeľkou odboru sociálnych vecí a rodiny Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske, ktoré sa na prvých dvoch stranách doslovne zhodovalo s vyjadrením č. 2024/12647/57163/OP zo dňa 19.03.2023, podpísaným riaditeľom odboru právnych služieb žalovaného a na poslednej strane už bolo len zhrnuté, že žalovaný pôvodne vydané prvostupňové rozhodnutie zrušil, vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie, na čo bol vydaný komplexný posudok a na jeho základe nové prvostupňové rozhodnutie zo dňa 21.04.2023, voči ktorému podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie a odvolací orgán žalobou napadnutým rozhodnutím zo dňa 03.10.2023 prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

25. Ďalším podaním predloženým žalovaným bolo „Stanovisko k žalobe výzva sp. 20Sas/11/2023“ zo dňa 05.03.2024, podpísané riaditeľkou odboru peňažných príspevkov na kompenzáciu ŤZP a posudkových činností (žalovaného), v ktorom táto uvádzala, že žalovaný postupoval pri vyhotovení komplexného posudku zo dňa 28.09.2023 po dôkladnom oboznámení sa s predmetom konania. Poukázala na stretnutie s rodičmi a s maloletou dňa 30.08.2023 na pracovisku žalovaného, ktoré sa uskutočnilo v súlade s § 11 ods. 10 zákona č. 447/2008 Z. z. a skonštatovala, že sa nezakladá na pravde, že by žalovaný odmietol nejaké dôkazy alebo dôvody vyjadrené účastníkmi konania. Na tomto stretnutí bolo prevzaté písomné doplnenie podania v podobe 14 strán od rodičov maloletej a toto bolo následne spracované v lekárskom posudku a premietnuté do komplexného posudku. K námietke žalobkyne, že zdravotné postihnutie maloletej vyžaduje dohľad, poukázala na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Ssk/82/2021. Skonštatovala, že správny orgán je viazaný možnosťami zákona a nezohľadňuje predstavy a želania účastníkov konania v záujme nestrannosti a objektívnosti v konaní. Uzavrela, že v komplexnom posudku ústredia zo dňa 28.09.2023 vypracovanom na podklade lekárskeho posudku bol stanovený u maloletej stupeň odkázanosti I., preto jej nebol navrhnutý požadovaný peňažný príspevok.

26. Posledným podaním predloženým žalovaným k vyjadreniu k správnej žalobe bolo podanie zo dňa 08.03.2024, spísané vedúcou oddelenia peňažných príspevkov na kompenzáciu ŤZP a posudkových činností prvostupňového správneho orgánu, v ktorom táto stručne zhrnula, že podrobné zákonné dôvody nepriznania peňažného príspevku na opatrovanie maloletej dcéry žalobkyne boli podrobne rozpísané a uvedené v príslušných písomnostiach (lekárske posudky, stanoviská, komplexné posudky). Tieto písomnosti sú súčasťou spisovej dokumentácie, vychádzajú z doložených odborných nálezov, potvrdení, úradných záznamov a aktuálne platnej legislatívy a metodiky upravujúcej postup pri posudzovaní odkázanosti fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím na opatrovanie. Komplexný posudok zo dňa 28.09.2023 podrobne zdôvodňuje a reflektuje všetky požiadavky a námietky žalobkyne, ktoré sú premietnuté do žalobných bodov v predmetnom žalobnom návrhu.

27. Napokon žalovaný predložil aj podanie prvostupňového správneho orgánu zo dňa 11.03.2024, v ktorom tento skonštatoval priebeh administratívneho konania a zaslal spisovú dokumentáciu.

Ďalšie vyjadrenia účastníkov konania

28. Žalobkyňa v replike uviedla, že v prvom rade považuje za absolútne zmatečné, keď žalovaný k vyjadreniu prikladá samostatné vyjadrenia ďalších zložiek či subjektov, ktoré na správnom konaní participovali, čím pre ňu zneprehľadňuje svoju argumentáciu a možnosť adekvátne reagovať na takéto vyjadrenie žalovaného, ktoré pozostáva z viacerých samostatných vyjadrení rôznych osôb a subjektov. V ďalšom texte žalobkyňa namietala predovšetkým závery posudkového lekára týkajúce sa odkázanosti maloletej na pomoc inej osoby, tieto závery podľa žalobkyne neobstoja čo sa týka preukázania, že posudkový lekár skutočne zohľadnil všetky informácie nachádzajúce sa v lekárskejších správach. Ako príklad uviedla, že posudkový lekár resp. žalovaný k správe zo dňa 14.11.2023, kde sa uvádza, že je potrebná hospitalizácia dieťaťa za účelom reedukácie, vyhodnotili tak, že je potrebná reedukácia,

lebo dieťa si zatiaľ samo nepichá inzulín, nie že ide napríklad o potrebu reedukácie vzhľadom na vývoj ochorenia a pridruženie zdravotných problémov so štítnou žľazou so záverom autoimunitná tyreotída s rozvojom hypotyreózy a pridávaním podávania euthyroxu do celkovej liečby dcéry, čo sa žiadnym spôsobom v odbornom posudzovaní posudkovým lekárom neobjavuje ani nevyhodnocuje dopad na celkové sociálne dôsledky dcéry. V tejto lekárskej sa práve sa tiež uvádza, že dieťa hyperglykémie a hypoglykémie často necíti, čo sa nedostalo do zhodnocovania skutočných dôsledkov zdravotného stavu dcéry žalovaným. Žalobkyňa namietala, že sa bagatelizuje vyjadrenie zo školy, hoci jej pracovníci majú maloletú denne na očiach a vedia sa relevantne vyjadriť k tomu, ako sa dcéra cez deň prejavuje, či ju zdravotný stav ovplyvňuje alebo nie. Rovnako je bagatelizované aj odborné vyjadrenie diabetológa zo 16.03.2023. K vyjadreniu žalovaného vo vzťahu k rozsudku Najvyššieho súdu SR, na ktorý odkazovala žalobkyňa, o tom, že tento nie je relevantný, žalobkyňa to označila za zavádzanie, pretože práve v danom prípade išlo o to, že pri danej diagnóze úrad práce a ústredie práce nezohľadnili potrebu dohľadu a súd vyslovil záver, že ju zohľadniť mali. Žalobkyňa namietala aj to, že posudok posudkového lekára nevykazuje znaky úplnosti, logickosti a presvedčivosti, ale naopak nesie znaky predpojatosti a účelovosti (vyberanie len niektorých informácií z lekárskeho nálezov, ignorovanie nevyhovujúcich informácií, práca s domnienkami namiesto faktov, zľahčovanie diagnózy, jej prejavov a dôsledkov, fabulácia ohľadom toho, aké schopnosti by dcéra žalobkyne mala vo svojom veku mať pri manažmente svojho ochorenia a jeho dôsledkov atď.). K námietke žalovaného o tom, že podľa platnej legislatívy nie je ochorenie diabetes mellitus 1. typu zaradené do kategórie ochorení vyžadujúcich si dohľad a teda nie je možné aplikovať ustanovenie § 49 ods. 12 zákona o peňažných príspevkoch, žalobkyňa namietala, že žalovaný nešpecifikoval tzv. platnú legislatívu, kde sú podľa neho upravené, resp. vymenované ochorenia vyžadujúce dohľad. Žalobkyňa tak zotrvala na ňou podanej žalobe.

29. Žalovaný v duplike uviedol, že sa s vyjadrením žalobkyne (replikou) nestotožňuje v celom rozsahu. Pokiaľ žalobkyňa poukazovala na lekársku správu z Národného endokrinologického a diabetologického ústavu v Ľubochni zo 14.11.2023, žalovaný namietol, že táto správa bola vydaná približne mesiac po vydaní napadnutého rozhodnutia, t. j. nemožno na ňu prihladať. Vyjadrenie školy zo 16.03.2023 nie je lekárske nálezom tak, ako to uviedol aj posudkový lekár. K lekárskeho posudku zo 16.03.2023 A. G. žalovaný uviedol, že tento bol zahrnutý v lekárskeho posudku zo dňa 30.08.2023. Následne žalovaný poukazoval na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Ssk/82/2021 zo dňa 03.03.2022 a z tohto aj citoval body 49. a 52.. K námietke ohľadom predpojatosti a účelovosti posudku uvádzal, že v rámci posudkovej činnosti sa posudkový lekár dôkladne oboznámil s celou zdravotnou dokumentáciou, na základe lekárskeho nálezov nachádzajúcich sa v spisovej dokumentácii opätovne posúdil zdravotné postihnutie maloletej, uskutočnilo sa osobné stretnutie s posudzovanou maloletou a jej rodičmi, kde zákonní zástupcovia maloletej slovné i písomne vyjadrili svoje argumenty, napriek danej skutočnosti posudkový lekár nekonštatoval, že by zo zdravotného postihnutia maloletej F. E. vyplývala potreba dohľadu v rozsahu opatrovania. Žalovaný v tejto súvislosti uvádza, že pre posúdenie sú relevantné objektívne zistenia zaznamenané v predložených lekárskeho nálezoch. Žalovaný uviedol, že ako odvolací orgán pri vydávaní napadnutého rozhodnutia vychádzal zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu a z platnej právnej úpravy, zistil všetky skutočnosti dôležité pre rozhodnutie a doplnil podklad pre rozhodovanie do tej miery, aby bol spoľahlivým základom pre rozhodovanie. Naďalej teda navrhoval žalobu zamietnuť v celom rozsahu.

30. Duplika bola žalobkyne zaslaná na vedomie dňa 22.07.2024.

Posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov správnym súdom

31. Správny súd v Banskej Bystrici (ďalej len „správny súd“) ako vecne príslušný podľa § 10 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“) a miestne príslušný podľa § 13 ods. 3 SSP preskúmal zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, ako aj postup, ktorý predchádzal ich vydaniu, pričom podľa § 107 ods. 1 písm. a) SSP vo veci nariadil pojednávanie, ktoré sa uskutočnilo dňa 26.02.2025, na ktorom došlo aj k vyhláseniu rozsudku.

32. Na pojednávaní žalobkyňa zotrvala na podanej správnej žalobe. Uviedla, že si stojí za tým, že musí byť stále pri maloletej, či je v škole, či je doma, nikde nemôže chodiť, nikde ju nechcú brávať zo školy, stravovať sa tam nemôže. Keď má telesnú a vytrhne sa jej kanyla, nevie si ju sama zaviesť, naučila sa teraz písať a čítať, nevie si však narátať sacharidové jednotky, koľko si môže dať jedla, tak stále musí byť žalobkyňa pri nej. Maloletá necíti, že má nízky cukor, veľakrát ju doviezli domov, že už pomaly fialová

odpadávala. Do toho škola v prírode, má ísť teraz, nechcú ju zobrať, musí ísť žalobkyňa s ňou, za vlastné peniaze si všetko hraďíť, učiteľky si to nezoberú na zodpovednosť, boja sa zavádzať kanylu, pichať resp. dopichovať inzulín, keď má maloletá vysoký cukor alebo jej podať nejaké hroznové cukre alebo džús, keď ho má naopak nízky. Niekedy ju môžu predávkovať, nevedia koľko presne majú dať. No stále je to o tom istom, že žalobkyňa musí byť pri maloletej 24/7. Ako rodičia majú do 15 rokov osobitnú starostlivosť a nie bežnú starostlivosť o maloletú. Diabetes sa hovorí, že je dlhodobo tichý zabijak, je to na celý život. Maloletá má výkyvy cukru, postupne tam odchádzajú orgány, keby sa zanedbávali všetky úkony, čo má žalobkyňa robiť, čo si dcéra sama nevie spraviť. Je na matke závislá, nemôže byť s niekým, kto o tom nemá ani šajnu.

33. Žalovaný na pojednávaní zotrval na svojich písomných vyjadreniach, predovšetkým na vyjadrení k žalobe zo dňa 19.03.2024 a taktiež na duplike zo dňa 04.06.2024, pričom poukázal na to, že maloletá nespĺňa podmienky v zmysle § 14 ods. 4 zákona o peňažných príspevkoch na kompenzáciu a nie je odkázaná na opatrovanie. Napadnuté rozhodnutie považuje za zákonné a správne a žiadal, aby súd žalobu zamietol a nepriznal náhradu trov konania.

34. Po prejednaní veci v zmysle vyššie uvedeného a pri zohľadnení skutočnosti, že predmetná vec je konaním v sociálnej veci a správny súd tak nie je viazaný výlučne žalobnými bodmi podľa § 203 ods. 2 SSP, správny súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je potrebné pre jeho nezákonnosť zrušiť a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie.

35. Podľa § 10 ods. 1 písm. a) zákona č. 447/2008 Z. z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení relevantnom pre prejednávanú vec (ďalej aj len „zákon č. 447/2008 Z. z.“) posudková činnosť na účely kompenzácie je lekárska posudková činnosť a sociálna posudková činnosť.

36. Podľa § 11 ods. 11 zákona č. 447/2008 Z. z. výsledkom lekárskej posudkovej činnosti je lekársky posudok, ktorý obsahuje mieru funkčnej poruchy, vyjadrenie, že ide o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, závery k jednotlivým druhom odkázanosti fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím podľa § 14 a termín opätovného posúdenia zdravotného stavu, ak tento zákon neustanovuje inak. Vzor lekárskeho posudku je uvedený v prílohe č. 2.

37. Podľa § 13 ods. 9 zákona č. 447/2008 Z. z. výsledkom sociálnej posudkovej činnosti je posudkový záver, ktorého obsahom sú sociálne dôsledky ťažkého zdravotného postihnutia vo všetkých oblastiach kompenzácie, ktoré má fyzická osoba v dôsledku ťažkého zdravotného postihnutia v porovnaní s fyzickou osobou bez zdravotného postihnutia a návrh kompenzácie vo všetkých jej oblastiach.

38. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z. z., na základe lekárskeho posudku podľa § 11 ods. 11 a na základe posudkového záveru podľa § 13 ods. 9 príslušný orgán vypracúva komplexný posudok na účely kompenzácie, ktorý obsahuje a) mieru funkčnej poruchy, b) vyjadrenie, že ide o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, c) sociálne dôsledky ťažkého zdravotného postihnutia vo všetkých oblastiach kompenzácie, d) návrh druhu peňažného príspevku na kompenzáciu, e) vyjadrenie, či fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím je odkázaná na sprievodcu, f) vyjadrenie, či fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím je odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom, g) termín opätovného posúdenia zdravotného stavu, ak ho určí posudkový lekár, h) odôvodnenie komplexného posudku.

39. Podľa § 39 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z. z. opatrovanie na účely tohto zákona je pomoc fyzickej osobe s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorá je odkázaná na opatrovanie podľa § 14 ods. 4, ak tento zákon neustanovuje inak.

40. Podľa § 39 ods. 2 zákona č. 447/2008 Z. z. účelom opatrovania je zabezpečiť pomoc fyzickej osobe s ťažkým zdravotným postihnutím pri úkonoch sebaobsluhy, pri úkonoch starostlivosti o domácnosť a pri realizovaní sociálnych a vzdelávacích aktivít.

41. Podľa § 40 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z. z., ak fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorá dovŕšila šesť rokov veku a je podľa komplexného posudku vypracovaného podľa § 15 ods. 1 odkázaná

na opatrovanie, osobne opatruje fyzická osoba uvedená v odsekoch 3 a 4, možno fyzickej osobe, ktorá opatruje, poskytnúť peňažný príspevok na opatrovanie.

42. Podľa § 53 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z. z. na konanie vo veciach kompenzácie, na konanie o preukaze a na konanie o parkovacom preukaze sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní s odchýlkami uvedenými v odseku 2, ak tento zákon neustanovuje inak.

43. Podľa § 53 ods. 2 zákona č. 447/2008 Z. z. ustanovenia § 18 ods. 3, § 33 ods. 2, § 60, § 61 až 68 všeobecného predpisu o správnom konaní sa nevzťahujú na konanie vo veciach kompenzácie, na konanie o preukaze a na konanie o parkovacom preukaze.

44. Podľa § 55 ods. 6 zákona č. 447/2008 Z. z. podkladom na rozhodnutie o peňažnom príspevku na kompenzáciu je komplexný posudok.

45. Podľa § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení relevantnom pre prejednávajúcu vec (ďalej len „správny poriadok“), rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu vecí a musí obsahovať predpísané náležitosti.

46. Podľa § 47 ods. 1 správneho poriadku, rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu.

47. Podľa § 47 ods. 3 správneho poriadku, v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

48. Predmetom prieskumu v posudzovanej veci bolo rozhodnutie žalovaného, ktorým tento zamietol odvolanie žalobkyne a v celom rozsahu potvrdil prvostupňové rozhodnutie, ktorým prvostupňový správny orgán nevyhovel žiadosti žalobkyne a nepriznal jej peňažný príspevok na opatrovanie fyzickej osoby, ktorou je jej maloletá dcéra F. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. C. XXX/XX, XXX XX D. (ďalej aj len „maloletá“).

49. Z obsahu administratívneho spisu vyplynulo, že dňa 03.10.2022 žalobkyňa podala na príslušný úrad práce, sociálnych vecí a rodiny žiadosť o priznanie peňažného príspevku na opatrovanie maloletej, ktorá trpí ochorením diabetes mellitus I. typu. O tejto jej žiadosti bolo najprv rozhodnuté prvostupňovým správnym orgánom dňa 08.12.2022 tak, že žiadosti nebolo vyhovené a žalobkyni nebol peňažný príspevok priznaný. Po podaní odvolania žalobkyňou voči predmetnému rozhodnutiu žalovaný ako odvolací orgán rozhodnutie zrušil z dôvodu procesného pochybenia v postupe prvostupňového správneho orgánu a vec mu vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie.

50. V novom konaní bolo po odstránení vytknutej vady dňa 21.04.2023 vydané nové rozhodnutie (tu prvostupňové rozhodnutie), ktorým správny orgán opätovne nevyhovel žiadosti žalobkyne a peňažný príspevok jej nepriznal, nakoľko podľa lekárskeho posudku posudkového lekára úradu maloletá napriek jej ťažkému zdravotnému postihnutiu s mierou funkčnej poruchy 50 % nedosiahla stupeň odkázanosti potrebný podľa § 14 ods. 4 zákona č. 447/2008 Z. z.. Maloletá podľa posudkového lekára potrebuje pomoc inej fyzickej osoby iba pri dodržiavaní liečebného režimu, v ostatných oblastiach sebaobsluhy uvedených v prílohe č. 3 k zákonu č. 448/2008 Z. z. je samostatná a tieto činnosti je schopná vykonávať v rozsahu primeranom jej veku. Stupeň odkázanosti maloletej tak bol posudkovým lekárom stanovený na stupeň I. s počtom bodov 110. Tým, že maloletá nedosiahla stupeň V. alebo VI., peňažný príspevok na opatrovanie nebol navrhovaný.

51. Žalobkyňa sa proti prvostupňovému rozhodnutiu odvolala v zákonnej lehote, pričom v odvolaní uvádzala viacero námietok. Najmä spochybňovala závery správneho orgánu ohľadom posúdenia odkázanosti maloletej na pomoc inej fyzickej osoby, namietala, že maloletá si vyžaduje permanentný dohľad a tak jej mala byť určená potreba dohľadu podľa bodu 12 prílohy č. 3 zákona č. 448/2008 Z. z.. Tiež žalobkyňa v odvolaní namietala právne posúdenie veci a to, že správny orgán vykladal

zákon spôsobom, ktorý nie je eurokonformný a teda je v rozpore s Dohovorom o právach dieťaťa, Dohovorom o právach osôb so zdravotným postihnutím ako aj s Ústavou SR. Tiež žalobkyňa v odvolaní poukazovala na zložitosť starostlivosti o dieťa s diagnózou diabetes mellitus I. typu, opisovala, v čom všetkom si maloletá vyžaduje jej pomoc, opisovala ako musí za maloletou dochádzať aj do školy, merať jej glykémiu a pichať inzulín, či nosiť diétne jedlo a kontrolovať všetky maloletou vykonávané činnosti počas dňa, pitný režim a podobne. Namietala aj to, že diagnóza jej dcéry si vyžaduje špecifickú starostlivosť v zmysle zákona o sociálnom poistení a to až do 15. roku veku. Poukazovala na vyjadrenie diabetológa a vyjadrenie školy, ktorú maloletá navštevuje, obe zo dňa 16.03.2023, prípadne uvádzala aj ďalšie námietky.

52. Podľa názoru správneho súdu sa žalovaný s týmito odvolacími námietkami žalobkyne v napadnutom rozhodnutí riadne nevysporiadal. Je dokonca možné skonštatovať, že v napadnutom rozhodnutí sa žalovaný vôbec nevysporiadal s väčšinou odvolacích námietok žalobkyne. V napadnutom rozhodnutí žalovaný opísal len závery z lekárskeho posudku vypracovaného posudkovým lekárom žalovaného. Do odôvodnenia svojho rozhodnutia nepremietol zistenia z komplexného posudku, iba okrajovo uviedol, že komplexný posudok bol vypracovaný. Výsledky sociálnej posudkovej činnosti neuvádzal a ani jednou vetou sa v napadnutom rozhodnutí nevyjadroval k námietkam žalobkyne uvádzaným v jej odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu.

53. Podľa § 46 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti. Podľa § 47 ods. 3 správneho poriadku v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia. Uvedené zákonné kritériá správnu žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného nespĺňa.

54. Z napadnutého rozhodnutia nie je možné vyvodiť, ako posúdil druhostupňový správny orgán námietky a návrhy žalobkyne, na základe akých podkladov a akými správnymi úvahami sa pritom riadil, čo ho činí nepreskúmateľným pre nedostatok dôvodov.

55. Neuniklo síce pozornosti správneho súdu, že k odvolacím námietkam žalobkyne sa žalovaný vyjadroval v odôvodnení komplexného posudku zo dňa 28.09.2023, avšak správny súd poukazuje na to, že komplexný posudok je len podkladom napadnutého rozhodnutia, nie rozhodnutím samotným. Je nepostačujúce, aby dôvody, ktoré viedli k rozhodnutiu žalovaného boli uvádzané výlučne v komplexnom posudku a v napadnutom rozhodnutí o nich nebola ani zmienka.

56. V tomto smere správny súd poukazuje na to, že aj v zmysle judikatúry Najvyššieho správneho súdu SR táto vyžaduje aspoň inkorporovanie obsahu a záverov z komplexného posudku do rozhodnutia správneho orgánu, resp. aj dodatočné odôvodnenie.

57. Napríklad v rozsudku Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 7Ssk/53/2023 zo dňa 30.04.2024 tento uviedol, že „Keďže lekárske posudky, sociálne posudkové závery, komplexný posudok a rozhodnutie úradu práce, resp. žalovaného na seba navzájom, orgány verejnej správy môžu v odôvodnení svojho rozhodnutia prebrať ich závery. Komplexný posudok je však zdrojom skutkových zistení, kým úlohou orgánov verejnej správy je následne zistený skutkový stav podradiť pod príslušné ustanovenia zákona. Pokiaľ však rozhodnutia len odcitujú príslušné ustanovenia a odkážu na záver komplexného posudku, resp. lekárskeho posudku, ktorý sa k jednotlivým druhom odkázanosti vyjadruje len spôsobom „áno-nie“, prípadne len reprodukuje (podľa okolností dokonca nepresne) len zákonný text, sú tieto závery len ťažko preskúmateľné.“

58. V rozsudku Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 6Ssk/33/2021 zo dňa 20.04.2023 v bode 38. kasačný súd uviedol, že „komplexný posudok je kľúčovým podkladom na rozhodnutie (§ 55 ods. 6 zákona č. 447/2008 Z.z.), vydáva ho ten istý správny orgán, ktorý vydáva aj rozhodnutie, komplexný posudok musí obsahovať odôvodnenie (§ 15 ods. 1 zákona) a rozhodnutie nemôže byť odôvodnené odlišným spôsobom, ako komplexný posudok z dôvodov zachovania logiky vzájomných súvislostí zisteného stavu veci. Najvyšší správny súd len dopĺňa, že pokiaľ žalovaný správny orgán závery plynúce

z komplexného posudku inkorporoval do svojho odôvodnenia, nemožno mu takýto postup vyčítať, pokiaľ takéto rozhodnutie spĺňa základné požiadavky kladúce dôraz na odôvodnenie rozhodnutia.“

59. V tu prejednávanvej veci napadnuté rozhodnutie skopírovalo iba závery z lekárskeho posudku, ktorý bol jedným z podkladov pre vypracovanie komplexného posudku, vôbec však neuvádzalo závery a vyhodnotenia sociálnej posudkovej činnosti, ani sa nevysporiadavalo s odvolacími námietkami žalobkyne, dokonca ani len odkazom či reprodukováním odôvodnenia komplexného posudku.

60. Len okrajovo bolo v napadnutom rozhodnutí spomenuté, že komplexný posudok vypracovaný bol a že v ňom nebol peňažný príspevok na opatrovanie navrhnutý. Komplexný posudok sa spomína na strane 2 napadnutého rozhodnutia slovami „Dokazovanie bolo doplnené komplexným posudkom odvolacieho orgánu č. UPS/US1/SSVOPPKPC1/SOC/2023/9500 č. z. 2023/168728 zo dňa 28.09.2023, vypracovaného podľa § 15 na účely § 55 ods. 6 zákona o peňažných príspevkoch.“ a na strane 4 napadnutého rozhodnutia slovami „Poskytovanie peňažného príspevku je podmienené splnením podmienok stanovených zákonom, t. j. záleží od komplexného posudku, ktorý je v zmysle § 55 ods. 6 zákona o peňažných príspevkoch záväzným podkladom pre rozhodnutie“. Následne sa už len stručne jednou vetou v napadnutom rozhodnutí uvádza, že peňažný príspevok na opatrovanie v komplexnom posudku č. UPS/US1/SSVOPPKPC1/SOC/2023/9500 č. z. 2023/168728 zo dňa 28.09.2023 nebol navrhnutý a bolo citované ustanovenie § 55 ods. 6 zákona č. 447/2008 Z. z.. Obsah komplexného posudku, resp. jeho odôvodnenie, tak nebolo ani len inkorporované do textu napadnutého rozhodnutia žalovaného a ani nebolo na dôvody v ňom obsiahnuté poukazované.

61. Predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie orgánu verejnej správy, nie je úlohou správneho súdu dohľadávať dôvody tohto rozhodnutia v podkladovej dokumentácii bez toho, aby boli závery tejto podkladovej dokumentácie premietnuté do napadnutého rozhodnutia. Tak komplexný posudok, ako aj napadnuté rozhodnutie, majú upravené zákonné náležitosti, ktoré sa líšia. Tým, že na seba vzájomne nadväzujú, je prípustné, aj s ohľadom na vyššie citovanú judikatúru Najvyššieho správneho súdu SR, aby preberali svoje závery, avšak je potrebné, aby tieto závery boli minimálne inkorporované do napadnutého rozhodnutia, aby aj zo samotného napadnutého rozhodnutia vyplývali konkrétne dôvody, ktoré viedli žalovaného k prijatiu jeho záverov (výrokovej časti rozhodnutia). S poukazom na ust. § 47 ods. 3 správneho poriadku je správny orgán povinný uviesť v odôvodnení svojho rozhodnutia, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia, čo sa v danom prípade nestalo.

62. Absencia dôvodov a absencia vysporiadania sa s odvolacími námietkami žalobkyne (ktoré sú viacmenej totožné so žalobnými námietkami) odvolacím správnym orgánom v napadnutom rozhodnutí, tak má za následok nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia, čo správne mu následne znemožňuje aj reagovať na jednotlivé námietky uvádzané účastníkmi konania v rámci súdneho prieskumu takéhoto rozhodnutia a znemožňuje mu to relevantne posúdiť dôvodnosť resp. nedôvodnosť jednotlivých námietok uvádzaných účastníkmi konania, resp. posúdiť, či námietky žalobkyne boli žalovaným posúdené v súlade so zákonom.

63. Na základe vyššie uvedeného správny súd podľa § 191 ods. 1 písm. d) SSP napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušil, nakoľko je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov a vec mu vrátil podľa § 191 ods. 4 SSP na ďalšie konanie.

64. Nakoľko ide o vadu vzťahujúcu sa len k druhostupňovému rozhodnutiu, správny súd zrušil len rozhodnutie žalovaného. V ďalšom konaní bude potrebné, aby žalovaný znova rozhodol o odvolaní žalobkyne podanom proti prvostupňovému rozhodnutiu, pričom v súlade s § 47 ods. 3 správneho poriadku svoje závery riadnym a preskúmateľným spôsobom odôvodní, teda v odôvodnení svojho rozhodnutia uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami žalobkyne a s jej vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

65. O trovách konania rozhodol správny súd podľa § 167 a nasl. SSP. Žalobkyňa bola v konaní pred správnym súdom úspešná, preto jej správny súd priznal právo na úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania v rozsahu 100 %. O výške trov konania rozhodne vyšší súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku podľa § 175 ods. 2 SSP.

Poučenie:

Poučenie:

Doručený rozsudok je právoplatný (§ 145 ods. 1 SSP).

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú môže podať účastník konania, ak bolo rozhodnuté v jeho neprospech (§ 442 ods. 1 SSP).

Kasačná sťažnosť musí byť podaná v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia Správneho súdu v Banskej Bystrici oprávnenému subjektu (§ 443 ods. 1 SSP).

Kasačná sťažnosť sa podáva na správnom súde, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal (§ 444 ods. 1 SSP).

O kasačnej sťažnosti rozhoduje Najvyšší správny súd Slovenskej republiky.

Podľa § 440 SSP: (1) Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

(2) Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podanie pred správnym súdom.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť: a) označenie napadnutého rozhodnutia, b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva, d) návrh výroku rozhodnutia. Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Kasačnú sťažnosť podanú v listinnej podobe je potrebné predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v prípade konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c/ (správne žaloby v sociálnych veciach) nemusí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom (§ 449 ods. 2 písm. b/ SSP).